

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11029

гр. София, 16.12.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА

като разгледа докладваното от ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА Гражданско дело № 20211110139750 по описа за 2021 година

Съдът е сезиран с предявена Искова молба вх. № 23845/07.07.2021 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от АН. КР. ИЧ., ЕГН *****, чрез адвокат В.К., съдебен адрес: гр. София, ул. Кузман Шапкарев № 4, Адвокатско дружество „Колчева, К. и съдружници“, с която е предявен отрицателен установителен иск по чл. 124, ал. 1 във връзка с чл. 439, ал. 1 от ГПК с цена на иска 367.00 лв. против Столична община, БУЛСТАТ 000696327, гр. София, ул. Московска № 33, по предявен отрицателен установителен **иск по чл. 439 вр. чл. 124, ал.1 ГПК** за установяване, че ищецът не дължи на ответната община сумата от 367.00 лв., за която е издадено Наказателно постановление № 303735/2017 г. на зам.кмета Евгени Крусев и образувано изпълнително дело № 20218490400557 по описа на ЧСИ Ангел Петров с рег. № 849 на КЧСИ въз основа на Възлагателно писмо за събиране на публични вземания, поради погасяване на вземането с давност по чл. 82, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН.

В исковата молба се твърди, че на 02.07.2021 г. на работодателя на ищцата е връчена покана за доброволно изпълнение и запорно съобщение по изпълнително дело № 20218490400557 по описа на ЧСИ Ангел Петров с рег. № 849 на КЧСИ, като изпълнителното дело било образувано на основание чл.2, ал. 2 и ал. 3 от ЗЧСИ във връзка с чл. 163, ал. 4 от ДОПК за събиране на публично вземане, произтичащо от административно наказание „глоба“, наложена от Столична община с Наказателно постановление № 303735/2017 г. на зам.кмета Евгени Крусев. Делото било образувано въз основа на възлагателно писмото Столична община за събирането на административно-наказателна санкция „глоба“. Сочи, че изпълнителното производство следва да се провежда не по реда на ДОПК, а по реда на ГПК, като защитата се осъществява по реда на чл. 439 от ГПК. Твърди, че Наказателното постановление е влязло в сила на 22.02.2017 г., като на 22.02.2019 г. са изминали две години, като към тази дата е изтекла двегодишна погасителна изпълнителска давност за изпълнението на санкцията „глоба“. Счита, че още към датата на образуване на

изпълнителното дело, по което ищцата е поканена да плати вземането, глобата, предмет на събиране по това дело, вече е била неподлежаща на принудително събиране. Моли съда да уважи исковата претенция, като установи, че от 22.02.2019 г. процесното вземане не подлежи на изпълнение и не може да бъде предмет на принудително изпълнение и да постанови да бъде прекратено производството по изпълнителното дело.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК ответната страна е депозирала отговор на исковата молба, като оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан, счита, че не е изтекла абсолютната погасителна давност по изпълнително дело № 20218490400557 по описа на ЧСИ Ангел Петров с рег. № 849 на КЧСИ. Твърди, че има несъответствие при исканията в обстоятелствената част и петитума на исковата молба, което води до нередовност, моли същата да бъде оставена без движение. Моли съда да отхвърли предявения по делото иск. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, и взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Наказателно постановление № 303735/22.02.2017 г. от зам.кмета на Столична община, на ищеца е наложено административно наказание - глоба в размер на сумата от 200.00 лева за извършено от него нарушение по чл.35, ал.7, т.1 от НРУПОГТТСО. Видно от представеното по делото копие на цитираното Наказателно постановление, същото е влязло в сила на 11.07.2019 г.

Не се спори, че ищецът не е заплатил наложената му глоба в указания в Наказателното постановление срок.

От приложеното копие на изпълнително дело № 20218490400557 по описа на ЧСИ Ангел Петров с рег. № 849 на КЧСИ е видно, че същото е образувано въз основа на възлагателно писмо вх. № 830 от 21.01.2021 г. за събиране на публични вземания на Столична Община, за събиране на вземането по Наказателно постановление № 303735/22.02.2017 г., като първото същинско изпълнително действие е налагане на заповед върху всяко възнаграждение за труд с изх.№21227/29.06.2021 г.

Видно от Съобщение за вдигане на заповед до „Инвърт“ ЕООД, заповедта върху трудовото възнаграждение на ищцата е била вдигната, поради пълното погасяване на задължението към 29.07.2021 г. Исковата молба е била подадена на 07.07.2021 г., тоест към датата на нейното подаване вземането не е било погасено и ищецът е имал правен интерес от установяване на недължимостта му.

Съгласно мотивите на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на Върховният административен съд на Република България, давността е период от време, определен в закон, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената му от закона възможност да го осъществи. В гражданското право са познати институтите на погасителната и придобивната давност, като общото между тях е, че те са юридически факти от рода на юридическите събития - периоди от време, с изтичането на които правната норма

свързва определени правни последици. В наказателното право давността е само погасителна и е свързана с два признака: позитивен - изтичане на установен от закона срок от време след довършване на деянието или влизане в сила на присъдата, и негативен - пасивност от страна на надлежните органи за изпълнение на наказанието. Давността се прилага служебно, като държавата губи своето материално право да наложи наказание на дееца и да изпълни вече наложено му наказание. Давността погасява наказателната отговорност, което на свой ред прави наказателното производство недопустимо.

С оглед посочените мотиви на ТП №1 от 27.02.2015 г. при кумулативната наличност на две предпоставки - изтичане на предвидения в закона срок и бездействие на наказващия орган, се погасява възможността за принудително изпълнение на наложено административно наказание. Предприемането на принудителни действия за реализиране на административно наказание, за изпълнението на което е настъпила давност, е лишено от основание. Такова вземане може да бъде платено доброволно, доколкото съгласно чл. 174 от ЗАНН доброволно платени публични задължения, изпълнени след изтичане на давностния срок, включително отписаните по давност, не подлежат на връщане. Въвеждането на задължение за служебно прилагане на давността обаче, сочи на единствен начин за изпълнение на погасеното вземане за наложена глоба именно доброволното плащане. Предприето принудително изпълнение на погасено по давност административно наказание и незачитане на задължението за служебно прилагане на давността, лишават изпълнението от основание.

Съгласно мотивите на Тълкувателно Решение № 2 от 12.04.2017 г. на Върховният административен съд на Република България - ОСС от I и II колегия на ВАС Глобата е вид административно наказание, предвидено в чл. 13, б. „б“ ЗАНН. Съгласно чл. 79, ал.1 ЗАНН, наказателните постановления и решения на съда, с които са наложени глоби или са присъдени парични обезщетения в полза на държавата, се изпълняват по реда за събиране на държавните вземания. Разпоредбата на чл. 82, ал.1, б. „а“ ЗАНН предвижда, че административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба. Алинея две на същия текст гласи, че давността започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието, и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо наказания за изпълнение на наказанието. След завършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност, която според решението е отново две годишна.

Давността за изпълнение на административно наказание, наричана още изпълнителска давност, е изтичане на установен от закона срок от време, в който надлежният орган на публичното право проявява пасивност по отношение на правомощието си да приложи административно-наказателна репресия спрямо извършителя на административно нарушение. Разликата между глобата и останалите публични държавни и общински вземания е, че глобата е административно наказание, резултат от упражнена административно-наказателна репресия. Именно спецификата на глобата като вид административно наказание е факторът, който е в основата на сравнително по-кратките

давностни срокове за реализиране на административно-наказателната отговорност и за изпълнението на административното наказание.

Наказателно постановление № 303735/2017 г. е влязло в сила на 11.07.2019 г. Следователно извъннителската давност по чл. 82, ал.1, б. „а“ ЗАНН за административното наказание, приложено с процесното НП, не е настъпила към датата на образуване на изпълнителното дело на 20.01.2021 г., тъй като не са изтекли две години. От друга страна, с налагането на запор върху трудовото възнаграждение на длъжника на 29.06.2021 г. давността е прекъсната и от тази дата започва да тече нова давност. Вземането обаче е изцяло погасено, съгласно съобщението за вдигане на запор от 29.07.2021 г., поради което към датата на приключване на устните прений ищецът е лишен от правен интерес да води дело за установяване на недължимост на вземането, тъй като същото вече е погасено. Същият би имал правен интерес, ако преди приключване на устните прений бе поискал изменение на установителния иск в осъдителен такъв, каквото искане не е направено.

С оглед горното, предявеният иск се явява недопустим, поради липса на правен интерес у ищеца да установяване недължимост на вземане, което е изцяло събрано и погасено по изпълнителното производство. Дори същото да не би било погасено по изпълнителното производство, искът би бил неоснователен поради това, че не е изтекла погасителската двугодишна давност. Ето защо, следва производството по делото да се прекрати, а исковата молба да бъде върната, като недопустима, поради липса на правен интерес, а на ответника да се присъдят сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА Искова молба вх. № 23845/07.07.2021 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от АН. КР. ИЧ., ЕГН *****, гр. София, ул. Богдан № 20, вх. В, ет. 8, ап. 10, чрез адвокат В.К., съдебен адрес: гр. София, ул. Кузман Шапкарев № 4, Адвокатско дружество „Колчева, К. и съдружници“, с която е предявен отрицателен установителен иск по чл. 124, ал. 1 във връзка с чл. 439, ал. 1 от ГПК с цена на иска 367.00 лв. против Столична община, БУЛСТАТ 000696327, гр. София, ул. Московска № 33, като недопустима, на основание чл. 130 от ГПК, КАТО ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

ОСЪЖДА АН. КР. ИЧ., ЕГН *****, гр. София, ул. Богдан № 20, вх. В, ет. 8, ап. 10 да заплати на Столична Община, с адрес: гр.София, ул.“Московска“ №33, представлявана от Кмета Йорданка Фандъкова за разноски по настоящето дело, на осн. чл.78, ал. 1 и ал.8 ГПК, сума в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____